

สรุปผลการวิจัยอภิปรายและข้อเสนอแนะ

บทนี้ผู้วิจัยจะได้กล่าวโดยสรุปถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย ผลการวิจัยและอภิปราย พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะตามลำดับดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสาธิตระดับประถมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาถึงปัญหาการบริหารงานทางวิชาการในโรงเรียนสาธิตระดับ ประถมศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่อาจารย์ฝ่ายบริหารและอาจารย์ฝ่าย วิชาการของโรงเรียนสาธิตระดับประถมศึกษาในกรุงเทพมหานครรวม 6 โรงเรียน ในจำนวนนี้ 3 โรงเรียนสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ คือโรงเรียนสาธิตวิทยาลัยครู บ้านสมเด็จ โรงเรียนสาธิตวิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ และโรงเรียนสาธิต วิทยาลัยครูสวนสุนันทา อีก 3 โรงเรียนสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ คือโรงเรียน สาธิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และโรงเรียน สาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร ตัวอย่างประชากรมีจำนวนทั้งสิ้น 278 คน ประกอบด้วยอาจารย์ฝ่ายบริหาร 52 คน และอาจารย์ฝ่ายวิชาการ 226 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสำรวจ 2 ชุด ชุดหนึ่งสำหรับถามอาจารย์ฝ่ายบริหาร อีกชุดหนึ่งสำหรับถามอาจารย์ฝ่ายวิชาการ แต่ละชุดมี 2 ตอน ตอนที่ 1 เป็นรายละเอียดเกี่ยวกับสถานการณ์ของผู้ตอบแบบสำรวจ ตอนที่ 2 เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน โดยแบ่งเป็น 6 ด้านคือ กระบวนการบริหารงานวิชาการ หลักสูตร และการสอน การนิเทศการสอน อาคารสถานที่และสิ่งบริการการสอน กิจกรรมเสริมหลักสูตร และการประเมินผล แบบสำรวจนี้สร้างขึ้นโดยการศึกษาจากตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 50 ข้อ แต่ละข้อมีคำตอบให้เลือก 5 คำตอบ หลังจากอาจารย์ผู้ควบคุมการวิจัยได้ตรวจสอบรายละเอียดแล้ว ได้นำไปทดลองใช้กับอาจารย์ที่เคยสอนในโรงเรียนสาธิตระดับประถมศึกษาจำนวน 12 คน เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องและปรับปรุงให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

การเก็บข้อมูล ผู้วิจัยได้นำแบบสำรวจจำนวน 290 ฉบับ ส่งไปยังโรงเรียนสาธิตระดับประถมศึกษาทั้ง 6 แห่งด้วยตนเอง และตามเก็บด้วยวิธีเดียวกัน แบบสำรวจที่ได้รับคืนมีจำนวนทั้งสิ้น 278 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 95.86

การวิเคราะห์ข้อมูลได้ใช้วิธีการทางสถิติดังนี้ สำหรับแบบสำรวจตอนที่ 1 มีรายละเอียดเกี่ยวกับสถานการณ์ของผู้ตอบได้แจกแจงความถี่และทำการวิเคราะห์โดยการหาค่าร้อยละ ส่วนแบบสำรวจตอนที่ 2 มีรายละเอียดเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน ได้แจกแจงความถี่และทำการวิเคราะห์โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และอัตราส่วนวิกฤติ (z) ของแต่ละข้อ เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคำตอบระหว่างอาจารย์ฝ่ายบริหารและอาจารย์ฝ่ายวิชาการ

สรุปผลของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ค้นพบสิ่งต่าง ๆ สรุปผลได้ดังนี้

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสำรวจ

1.1 จำนวนอาจารย์ทั้งฝ่ายบริหารและฝ่ายวิชาการมีอาจารย์ที่เป็นเพศหญิงมากกว่าอาจารย์ที่เป็นเพศชาย คือมีเพศหญิงทั้งสิ้นร้อยละ 78.78 และเพศชายร้อยละ 21.22

1.2 อาจารย์ฝ่ายบริหารและฝ่ายวิชาการส่วนใหญ่ที่ร้อยละ 42.45 ทำการสอนมาแล้วอยู่ในระหว่าง 1-5 ปี อาจารย์ฝ่ายบริหารถ้าเปรียบเทียบกับตัวเองแล้ว พวกที่ทำงานมาแล้วอยู่ในระหว่าง 5-9 ปี และ 10-14 ปี มีจำนวนมากที่สุดคือมีจำนวนร้อยละ 30.77 เท่ากัน ส่วนอาจารย์ฝ่ายวิชาการเมื่อเปรียบเทียบกับในกลุ่มเดียวกัน ผู้ที่มีระยะเวลาการทำงานระหว่าง 1-5 ปี มีจำนวนมากที่สุดคือมีถึงร้อยละ 48.67

1.3 อาจารย์ฝ่ายบริหารและฝ่ายวิชาการโดยส่วนรวมแล้วจะทำการสอนเฉพาะในโรงเรียนสาธิตอย่างเดียว มีจำนวนมากถึงร้อยละ 68.71 แต่อาจารย์ฝ่ายบริหารเมื่อเปรียบเทียบกับในกลุ่มเดียวกัน จะทำงานทั้งในโรงเรียนสาธิตและในวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยมีจำนวนมากกว่า คือมีถึงร้อยละ 67.31 ส่วนอาจารย์ฝ่ายวิชาการที่ทำการสอนอยู่ในโรงเรียนสาธิตอย่างเดียวมีร้อยละ 76.99

1.4 อาจารย์ฝ่ายบริหารและอาจารย์ฝ่ายวิชาการในโรงเรียนสาธิตส่วนใหญ่ที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป คือมีปริญญาตรีร้อยละ 59.35 และปริญญาโทร้อยละ 30.58 อาจารย์ฝ่ายบริหารเมื่อเปรียบเทียบกับในกลุ่มเดียวกันจะมีวุฒิสูงกว่าปริญญาตรีมากที่สุดคือมีร้อยละ 53.85 ส่วนอาจารย์ฝ่ายวิชาการเมื่อเปรียบเทียบกับในกลุ่มเดียวกันจะมีวุฒิปริญญาตรีมากที่สุด คือมีถึงร้อยละ 62.39 อาจารย์ฝ่ายบริหารที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีไม่มีเลย

1.5 อาจารย์ฝ่ายบริหารและฝ่ายวิชาการส่วนใหญ่เคยผ่านการอบรมประชุม และสัมมนาที่เกี่ยวกับการสอนในสาขาวิชาที่ตนรับผิดชอบมาแล้วมีถึงร้อยละ 77.70 โดยเฉพาะผู้บริหารเกือบทุกคนเคยผ่านการอบรมประชุม และสัมมนามาแล้ว

2. การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสาธิตระดับประถมศึกษา

2.1 ด้านกระบวนการบริหารงานวิชาการ อาจารย์ฝ่ายบริหารมีความเห็นว่า โรงเรียนสาธิตระดับประถมศึกษาได้ปฏิบัติพฤติกรรมด้านกระบวนการบริหารงานวิชาการตามจำนวนคำถามทั้ง 9 ข้อ อยู่ในระดับมาก ส่วนอาจารย์ฝ่ายวิชาการมีความคิดเห็นแบ่งแยกกันเป็นสองพวกคือ อาจารย์จำนวนครึ่งหนึ่งเห็นว่าโรงเรียนปฏิบัติพฤติกรรมด้านนี้มาก ส่วนอีกเกือบครึ่งหนึ่งเห็นว่าโรงเรียนปฏิบัติน้อย

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์ฝ่ายบริหารและฝ่ายวิชาการในด้านการบริหารวิชาการแล้ว จะเห็นว่าทั้งสองฝ่ายมีความเห็นสอดคล้องกันในข้อที่ 1, 2, 4, 7, 8 และแตกต่างกันในข้อที่ 3, 5, 6 และ 9

ข้อที่ 1 ที่ว่าโรงเรียนมีการกำหนดนโยบายและวัตถุประสงค์ของโรงเรียนไว้ชัดเจนเพียงใด อาจารย์ฝ่ายบริหารและอาจารย์ฝ่ายวิชาการมีความเห็นสอดคล้องกันว่าโรงเรียนปฏิบัติมาก แต่ความเห็นว่ามากนี้ผู้บริหารเห็นว่าโรงเรียนปฏิบัติพฤติกรรมข้อนี้มากกว่าอาจารย์ฝ่ายวิชาการอย่างเห็นได้ชัด

ข้อที่ 2 และ 4 ที่ว่าอาจารย์ในโรงเรียนเข้าใจนโยบายและวัตถุประสงค์ของโรงเรียนมากน้อยเพียงใด และการกำหนดตัวอาจารย์ให้รับผิดชอบงานทางวิชาการในโรงเรียนมีความเหมาะสมเพียงใด อาจารย์ฝ่ายบริหารและอาจารย์ฝ่ายวิชาการมีความเห็นสอดคล้องกันอย่างมาก แต่ความเห็นว่ามากนี้อาจารย์ฝ่ายวิชาการเห็นว่าโรงเรียนปฏิบัติพฤติกรรมทั้งสองข้อนี้มากกว่าอาจารย์ฝ่ายบริหาร

ข้อที่ 7 ที่ว่าเมื่ออาจารย์ในโรงเรียนเกิดมีปัญหาด้านวิชาการขึ้น อาจารย์ใหญ่และอาจารย์หัวหน้าสาขาวิชาได้แก้ไขปัญหานั้นมากน้อยเพียงใด อาจารย์ฝ่ายบริหารและอาจารย์ฝ่ายวิชาการ มีความเห็นสอดคล้องกันว่าโรงเรียนปฏิบัติพฤติกรรมข้อนี้น้อย

ข้อที่ 8 ที่ว่าโรงเรียนได้มีการรายงานความก้าวหน้าทางวิชาการให้อาจารย์ได้ทราบบ่อยครั้งเพียงใด อาจารย์ฝ่ายบริหารและอาจารย์ฝ่ายวิชาการมีความเห็นสอดคล้องกันว่าโรงเรียนได้ปฏิบัติพฤติกรรมข้อนี้ค่อนข้างบ่อย โดยความเห็นของบุคคลในทั้งสองฝ่ายมีความเห็นเกือบจะกำกวม

ข้อที่ 3 ที่ว่าอาจารย์ในโรงเรียนได้มีส่วนร่วมในการวางแผนงานวิชาการของโรงเรียนมากน้อยเพียงใด อาจารย์ฝ่ายบริหารและอาจารย์ฝ่ายวิชาการมีความเห็นขัดแย้งกันน้อยอย่างชัดเจน โดยที่อาจารย์ฝ่ายบริหารเห็นว่าโรงเรียนได้ปฏิบัติพฤติกรรมข้อนี้มาก แต่อาจารย์ฝ่ายวิชาการเห็นว่าโรงเรียนปฏิบัติพฤติกรรมข้อนี้น้อย

ข้อที่ 5 ที่ว่าโรงเรียนจัดให้มีการประสานงานทางวิชาการคล่องตัวเพียงใด อาจารย์ฝ่ายบริหารมีความเห็นว่าโรงเรียนปฏิบัติพฤติกรรมข้อนี้ค่อนข้างมาก แต่อาจารย์ฝ่ายวิชาการมีความเห็นว่าโรงเรียนปฏิบัติพฤติกรรมข้อนี้ปานกลาง

ข้อที่ 6 ที่ว่าอาจารย์ในโรงเรียนได้มีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาทางวิชาการที่เกิดขึ้นในโรงเรียนมากน้อยเพียงใด อาจารย์ฝ่ายบริหารมีความเห็นว่าโรงเรียนปฏิบัติพฤติกรรมข้อนี้ค่อนข้างมาก แต่อาจารย์ฝ่ายวิชาการมีความเห็นว่าโรงเรียนปฏิบัติพฤติกรรมข้อนี้น้อย ความเห็นของอาจารย์ทั้งสองฝ่ายขัดแย้งและแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด

ข้อที่ 9 ที่ว่าการจัดสรรเงินงบประมาณเพื่อสนับสนุนงานทางด้านวิชาการในโรงเรียนเมื่อเทียบกับงานด้านอื่น ๆ มีความเหมาะสมเพียงใด อาจารย์ฝ่ายบริหารมีความเห็นว่าโรงเรียนปฏิบัติพฤติกรรมข้อนี้มาก แต่อาจารย์ฝ่ายวิชาการมีความเห็นว่าโรงเรียนปฏิบัติพฤติกรรมข้อนี้ค่อนข้างน้อย

2.2 ด้านหลักสูตรและการสอน อาจารย์ทั้งฝ่ายบริหารและฝ่ายวิชาการมีความเห็นสอดคล้องกันว่าโรงเรียนสาธิตระดับประถมศึกษาได้ปฏิบัติตามด้านหลักสูตรและการสอนตามจำนวนคำถามทั้ง 11 ข้อ อยู่ในระดับมาก ยกเว้นข้อ 10, 11

ข้อ 10 และข้อ 11 ที่ว่าอาจารย์ในโรงเรียนได้เคยอ่านหลักสูตรที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้บ่อยครั้งเพียงใด และโรงเรียนเคยจัดให้มีการอบรมหรือแนะนำให้อาจารย์เข้าใจในหลักสูตรที่สอนบ่อยเพียงใด ทั้งอาจารย์ฝ่ายบริหารและอาจารย์ฝ่ายวิชาการมีความเห็นว่าโรงเรียนปฏิบัติพฤติกรรมทั้งสองข้อนี้น้อยทั้งสองฝ่าย และความเห็นข้อนี้ก็ยังมีความแตกต่างกันมาก โดยอาจารย์ฝ่ายบริหารมีความเห็นว่าได้ปฏิบัติมากกว่าอาจารย์ฝ่ายวิชาการ

ส่วนข้อ 16, 17 และข้อ 20 ที่ว่าอาจารย์ผู้สอนแต่ละคนได้รับการเฉลี่ยชั่วโมงสอนให้ทัดเทียมกันเพียงใด เวลาที่จัดให้อาจารย์สอนในแต่ละวันมีชั่วโมงพักเพื่อไม่ให้ตื้อเนื่องจนเกิดความเหน็ดเหนื่อยมีความเหมาะสมเพียงใด และอาจารย์ในโรงเรียนได้ให้การบ้านแก่นักเรียนท่ามกลางเพียงใด ทั้งอาจารย์ฝ่ายบริหารและอาจารย์ฝ่ายวิชาการมีความเห็นว่าโรงเรียนปฏิบัติพฤติกรรมทั้ง 3 ข้อนี้มากทั้งสองกลุ่ม และความเห็นวามากนี้ก็ยังคงมีความแตกต่างกันมาก โดยผู้บริหารมีความเห็นว่าได้ปฏิบัติพฤติกรรมทั้ง 3 ข้อนี้มากกว่าอาจารย์ฝ่ายวิชาการอย่างชัดเจน

2.3 ด้านการนิเทศการสอน อาจารย์ทั้งฝ่ายบริหารและฝ่ายวิชาการมีความเห็นสอดคล้องกันว่า โรงเรียนสาธิตระดับประถมศึกษาได้ปฏิบัติตามด้านนิเทศการสอนตามจำนวนคำถามทั้ง 9 ข้อ อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ยกเว้นข้อ 23, 24 และข้อ 29

ข้อ 23 ที่ว่าโรงเรียนเคยจัดให้อาจารย์ได้รับการอบรมหรือร่วมประชุมทางวิชาการบ่อยครั้งเพียงใด ผู้บริหารมีความเห็นว่าโรงเรียนได้ปฏิบัติพฤติกรรมข้อนี้ค่อนข้างมาก แต่อาจารย์ฝ่ายวิชาการมีความเห็นว่าโรงเรียนได้ปฏิบัติพฤติกรรมข้อนี้น้อย

ข้อ 29 ที่ว่าโรงเรียนสนับสนุนให้อาจารย์ได้ศึกษาต่อตรงตามสายงานที่สอนหรือปฏิบัติอยู่มากน้อยเพียงใด ผู้บริหารมีความเห็นว่าโรงเรียนปฏิบัติพฤติกรรมข้อนี้มาก ส่วนอาจารย์ฝ่ายวิชาการเห็นว่าโรงเรียนปฏิบัติพฤติกรรมข้อนี้ปานกลาง

ส่วนข้อ 24 ที่ว่าโรงเรียนเคยนำอาจารย์ในโรงเรียนไปเยี่ยมเยียนดูการสอนของอาจารย์ในสถาบันอื่นที่มีการสอนในระดับเดียวกันน้อยเพียงใด ทั้งอาจารย์ฝ่ายบริหารและอาจารย์ฝ่ายวิชาการมีความเห็นว่าโรงเรียนได้ปฏิบัติพฤติกรรมด้านนี้น้อยด้วยกันทั้งสองฝ่าย และความเห็นวามันนี้อาจารย์ฝ่ายบริหารเห็นว่าได้ปฏิบัติมากกว่าความคิดเห็นของอาจารย์ฝ่ายวิชาการ

2.4 ด้านอาคารสถานที่และสิ่งบริการการสอน อาจารย์ทั้งฝ่ายบริหารและฝ่ายวิชาการมีความเห็นสอดคล้องกันว่า โรงเรียนสาธิตระดับประถมศึกษาได้ปฏิบัติพฤติกรรมด้านอาคารสถานที่และสิ่งบริการการสอนตามจำนวนคำถามทั้ง 9 ข้ออยู่ในระดับมาก ยกเว้นข้อ 36

ข้อ 36 ที่ว่าอาคารสถานที่ที่ใช้สอนวิชาต้องปฏิบัติเช่น พลศึกษา ศิลปศึกษา มีความเหมาะสมเพียงใด อาจารย์ฝ่ายบริหารมีความเห็นว่าโรงเรียนปฏิบัติพฤติกรรมข้อนี้มาก แต่อาจารย์ฝ่ายวิชาการมีความเห็นว่าโรงเรียนปฏิบัติพฤติกรรมนี้ปานกลาง

ส่วนข้อ 31 ที่ว่าการอำนวยความสะดวกให้แก่อาจารย์และนักเรียนในการใช้ห้องสมุดมีมากน้อยเพียงใด ทั้งผู้บริหารและอาจารย์ฝ่ายวิชาการมีความเห็นว่า โรงเรียนปฏิบัติพฤติกรรมในข้อนี้มากทั้งสองฝ่าย แต่ความเห็นว่ามีมากนี้อาจารย์ฝ่ายบริหารเห็นว่าโรงเรียนปฏิบัติพฤติกรรมข้อนี้มากกว่าอาจารย์ฝ่ายวิชาการอย่างเห็นได้ชัด

2.5 ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร อาจารย์ทั้งฝ่ายบริหารและฝ่ายวิชาการมีความเห็นสอดคล้องกันว่าโรงเรียนสาธิตระดับประถมศึกษาได้ปฏิบัติพฤติกรรมด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตรตามจำนวนคำถามทั้ง 6 ข้ออยู่ในระดับมาก ยกเว้นข้อ 40, 41 และ 44

ข้อ 40 ที่ว่าโรงเรียนได้จัดทำหนังสือหรือวารสารหรืออนุสารสำหรับนักเรียนมากน้อยเพียงใด อาจารย์ฝ่ายบริหารและอาจารย์ฝ่ายวิชาการมีความเห็นว่าโรงเรียนได้ปฏิบัติพฤติกรรมข้อนี้น้อย

ส่วนข้อ 41 และ 44 ที่ว่าอาจารย์ในโรงเรียนให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรมากน้อยเพียงใด ผู้บริหารในโรงเรียนมองเห็นความสำคัญและสนับสนุนกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนักเรียนเพียงใด ทั้งอาจารย์ฝ่ายบริหารและอาจารย์ฝ่ายวิชาการมีความเห็นว่าโรงเรียนปฏิบัติพฤติกรรมทั้ง 2 ข้อนี้มากทั้งสองกลุ่ม แต่ความเห็นว่ามีมากนี้อาจารย์ฝ่ายบริหารเห็นว่าโรงเรียนปฏิบัติพฤติกรรมทั้ง 2 ข้อนี้มากกว่าอาจารย์ฝ่ายวิชาการอย่างเห็นได้ชัด

2.6 ด้านการประเมินผล อาจารย์ทั้งฝ่ายบริหารและฝ่ายวิชาการมีความเห็นสอดคล้องกันว่าโรงเรียนสาธิตระดับประถมศึกษาได้ปฏิบัติพฤติกรรมด้านการประเมินผลตามจำนวนคำถามทั้ง 6 ข้ออยู่ในระดับมาก ยกเว้นข้อ 46 และข้อ 48

ข้อ 46 ที่ว่าอาจารย์ในโรงเรียนได้ผ่านการอบรมในเรื่องการวัดและประเมินผลมีจำนวนมากน้อยเพียงใด อาจารย์ฝ่ายบริหารและอาจารย์ฝ่ายวิชาการมีความเห็นว่าโรงเรียนปฏิบัติพฤติกรรมข้อนี้

ข้อ 48 ที่ว่าโรงเรียนเคยให้อาจารย์นำผลการสอบแต่ละวิชาในแต่ละชั้นมาวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงการสอนเพียงใด อาจารย์ฝ่ายบริหารมีความเห็นว่าโรงเรียนปฏิบัติพฤติกรรมข้อนี้ค่อนข้างน้อย ส่วนอาจารย์ฝ่ายวิชาการมีความเห็นว่าโรงเรียนปฏิบัติพฤติกรรมข้อนี้ปานกลาง

ส่วนข้อ 45 และข้อ 49 ที่ว่าโรงเรียนมีระบบการวัดประเมินผลเหมาะสมเพียงใด และโรงเรียนได้ใช้ผลการสอบของนักเรียนมาเป็นเครื่องมือในการจัดกลุ่มนักเรียนในแต่ละห้องและ/หรือแต่ละวิชาเพียงใด ผู้บริหารและอาจารย์ฝ่ายวิชาการมีความเห็นว่าโรงเรียนได้ปฏิบัติพฤติกรรมทั้ง 2 ข้อนี้มากทั้งสองฝ่าย แต่ความเห็นว่ามากนี้ผู้บริหารเห็นว่าโรงเรียนปฏิบัติพฤติกรรมข้อนี้มากกว่าอาจารย์ฝ่ายวิชาการอย่างเห็นได้ชัด

อภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

1. เมื่อพิจารณาคุณสมบัติส่วนระยะเวลาทำการสอนของอาจารย์ฝ่ายบริหารและฝ่ายวิชาการแล้วเห็นว่าเหมาะสมดี ยกเว้นผู้บริหารส่วนน้อยที่ยังมีระยะเวลาทำการสอนน้อยไป

2. อาจารย์ฝ่ายบริหารทำงานทั้งโรงเรียนสาธิตและในวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยมีจำนวนมาก น่าจะแสดงให้เห็นว่าผู้บริหารที่ทำการบริหารหรือสอนในโรงเรียนสาธิตนั้น จะต้องมีส่วนในการสอนมานานหรือบางครั้งก็โดยตำแหน่งที่สัมพันธ์กับงานบริหารมหาวิทยาลัยในเชิงที่ว่าแผนกวิชาจำเป็นต้องมีผู้ชำนาญในสาขาต่าง ๆ ไปดำเนินการเพื่อให้ประสานสัมพันธ์กับงานของวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยตามจุดมุ่งหมายที่ว่าโรงเรียนสาธิตเป็นแหล่งทดลองวิจัยการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย

3. อาจารย์ฝ่ายวิชาการอีกจำนวนหนึ่งถึงแม้ว่าจะเป็นจำนวนน้อยมีคุณค่ากว่าปริญญาคณะควรจะได้รับ การสนับสนุนให้ศึกษาต่อเพื่อเพิ่มวุฒิ เพราะเมื่อวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยมีหน้าที่จัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ผู้เป็นอาจารย์ก็ควรมีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป เพื่อป้องกัน การเกิดปมค้อยของอาจารย์ที่จะต้องทำหน้าที่เป็นอาจารย์ของนิสิตหรือนักศึกษาที่ไปศึกษาหรือปฏิบัติงานในโรงเรียนสาธิต

4. ในด้านให้เข้ารับการอบรม ประชุม และสัมมนาที่เกี่ยวกับการสอนในสายวิชาที่ตนรับผิดชอบ อาจารย์ฝ่ายบริหารและอาจารย์ฝ่ายวิชาการจำนวนหนึ่ง (ร้อยละ 22.30) ไม่เคยผ่านการอบรม ประชุม และสัมมนาเลย ควรที่ผู้บริหารจะสนับสนุนให้เข้ารับการอบรม ประชุม และสัมมนา

5. เกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านกระบวนการบริหารงานวิชาการ ความคิดเห็นของอาจารย์ฝ่ายบริหารและอาจารย์ฝ่ายวิชาการไม่ค่อยจะสอดคล้องกัน อาจารย์ฝ่ายบริหารมีความเห็นว่าตนได้ปฏิบัติพฤติกรรมด้านนี้มาก แต่อาจารย์ฝ่ายวิชาการมีความคิดเห็นแบ่งแยกกันเป็น 2 กลุ่ม โดยกลุ่มหนึ่งเห็นว่ามาก อีกกลุ่มหนึ่งเห็นว่าน้อย แสดงว่าการปฏิบัติงานทางด้านกระบวนการบริหารงานวิชาการยังไม่ประสานสัมพันธ์กัน จะเห็นได้จากข้อที่เกี่ยวกับเมื่อเกิดมีปัญหาด้านวิชาการขึ้น อาจารย์ใหญ่และหัวหน้าสายวิชาได้ช่วยแก้ปัญหาให้กับอาจารย์ในโรงเรียนน้อย การรายงานความก้าวหน้าทางวิชาการให้อาจารย์ได้ทราบยังทำได้ไม่สมบูรณ์ การจัดให้มีการประสานงานทางด้านวิชาการก็ยังไม่คล่องตัวเพียงพอ อาจารย์ฝ่ายวิชาการยังมีความเห็นว่าตนได้มีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาทางวิชาการน้อย ตลอดจนในด้านการเงินงบประมาณสนับสนุนงานทางด้านวิชาการ อาจารย์ฝ่ายวิชาการยังมีความเห็นว่าโรงเรียนปฏิบัติค่อนข้างน้อย ดังนั้นผู้บริหารจึงควรปรับปรุงในการประสานงานและการรายงานรวมทั้งให้อาจารย์ในโรงเรียนได้มีส่วนร่วมในการวางแผนงานทางวิชาการของโรงเรียนเพิ่มขึ้น

6. ด้านหลักสูตรและการสอน ถึงแม้ว่าอาจารย์ฝ่ายบริหารและอาจารย์ฝ่ายวิชาการจะมีความเห็นว่าโรงเรียนได้ปฏิบัติงานด้านนี้มาก แต่ก็ยังมีข้อบกพร่องเกี่ยวกับการอ่านและทำความเข้าใจหลักสูตรการสอนน้อยไป จึงเห็นสมควรที่ผู้บริหารจะได้

จัดให้มีการอบรมหรือสัมมนา เรื่องหลักสูตรชั้นภายในโรงเรียน หรือส่งอาจารย์ไปเข้า
รวมอบรมหรือสัมมนา กับหน่วยงานที่ทางราชการอื่นเป็นผู้จัด

7. ด้านการนิเทศการสอน เป็นด้านที่อ่อนที่สุดที่ทางโรงเรียนสาธิตระดับ
ประถมได้จัดให้มีขึ้น อาจจะเป็นเพราะว่าอาจารย์ส่วนใหญ่มีวุฒิสองและเกือบทุกคนคงจะ
ผ่านการศึกษารายวิชาใน เรื่องวิธีการสอนต่าง ๆ มาแล้ว อย่างไรก็ตามการนิเทศการศึกษามีได้
หมายความว่าแต่เพียงว่าจะจัดให้กับผู้ที่มีวุฒิเท่านั้น ผู้ที่มีวุฒิสองก็พึงสำนึกตัวอยู่เสมอว่า
วิชาการ วิธีการสอน และอุปกรณ์การสอนใหม่ ๆ จะมีขึ้นอยู่เสมอ

8. ด้านอาคารสถานที่และสิ่งบริการการสอน จากผลการวิจัยพบว่ามีเพียง
พอและใช้ปฏิบัติได้มากโดยทั่วไป โรงเรียนสาธิตระดับประถมศึกษาส่วนใหญ่จะได้เปรียบ
โรงเรียนระดับประถมศึกษาสังกัดหน่วยงานอื่น ๆ ในด้านนี้ แต่จากผลการวิจัยก็ยังมีข้อ
บกพร่องที่ว่าในด้านการใช้สถานที่สอนวิชาภาคปฏิบัติ เช่น พลศึกษา ศิลปศึกษา ตามความ
เห็นของอาจารย์ฝ่ายวิชาการว่ามีความเหมาะสมเพียงปานกลาง จึงน่าที่จะต้องปรับปรุง
แก้ไข ให้มีเพียงพอและเหมาะสมยิ่งขึ้น

9. ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร จากผลการวิจัยปรากฏว่าได้จัดให้มีและ
ปฏิบัติมาก แต่ยังมีจุดอ่อนอีกบางอย่างซึ่งควรจะได้รับการปรับปรุงแก้ไข ได้แก่ด้านสิ่งพิมพ์
สำหรับนักเรียนยังมีน้อย ทั้งนี้จะเป็นเพราะงบประมาณทางด้านนี้ไม่มีหรือมีจำกัด
เห็นสมควรที่จะสนับสนุนให้นักเรียนจัดทำกันเองแบบประหยัด เช่น ทำเป็นเอกสารอัดสำเนา
หรือหนังสือพิมพ์ติดป้ายประกาศ

10. ด้านการประเมินผล ถึงแม้ว่าโรงเรียนสาธิตระดับประถมศึกษาจะปฏิบัติ
งานด้านนี้ได้ดีมาก แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าอาจารย์ส่วนใหญ่ผ่านการอบรมด้านการประเมินผล
น้อย จึงทำให้นำผลการสอบแต่ละวิชามาวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงการสอนน้อย แม้ว่าอาจารย์
สาธิตอาจได้ผ่านการเรียนวิชาการประเมินผลมาแล้ว แต่ในทางปฏิบัติจริงมิได้นำหลักวิชา
ที่เรียนมาใช้ให้ครบบริบูรณ์ ในฐานะที่จุดมุ่งหมายของการตั้งโรงเรียนสาธิตก็เพื่อวิจัยและ
ทดลองการสอน จึงน่าที่จะวิจัยขอทดสอบเพื่อนำมาปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น

น่าจะได้มีการจัดอบรม สัมมนาวิชาการประเมินผลชั้นภายในโรงเรียนหรือส่งให้อาจารย์ไปอบรม สัมมนา ทางด้านนี้กับหน่วยงานอื่น เพื่อเพิ่มความรู้ของอาจารย์ทางด้านการประเมินผลให้ทันสมัยอยู่เสมอ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยครั้งนี้อาจมีข้อบกพร่องอยู่บ้างในค่านิยมที่ได้ใช้วิธีที่ละเอียดและแม่นยำกว่านี้ เช่น น่าจะมีการไปสังเกตสภาพที่แท้จริงของการเรียนการสอนเพื่อมาประกอบการวิจัยแบบใช้แบบสำรวจ และการวิจัยครั้งนี้มุ่งในด้านการบริหารวิชาการของโรงเรียนสาธิตระดับประถมศึกษาเท่านั้น จึงขอเสนอแนะสำหรับผู้ที่ทำการวิจัยต่อไป ดังนี้

1. ควรจะได้มีการวิจัยระบบงานบริหารงานบุคคลในโรงเรียนสาธิตระดับประถมศึกษาอย่างละเอียด เพราะงานวิชาการของโรงเรียนจะได้ดีก็ต่อเมื่องานบริหารบุคคลดีด้วย
2. ควรจะได้มีการวิจัยการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสาธิตระดับมัธยมศึกษา เพราะการจัดการศึกษาในโรงเรียนสาธิตส่วนใหญ่จะมีการศึกษาต่อเนื่องจากชั้นประถมศึกษาไปถึงชั้นมัธยมศึกษา
3. ควรจะมีการวิจัยเปรียบเทียบระหว่างการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสาธิตระดับประถมศึกษาส่วนกลางกับส่วนภูมิภาคว่ามีความแตกต่างกันอย่างไร
4. ควรจะมีการวิจัยเปรียบเทียบระหว่างการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐและสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ